

Foto: Håvard Bjelland, Bergens Tidende

«Hitler var en stor statsmann, han skapte et biologisk mønstersamfunn som hele Europa beundret og misunte.»
 Erik Rune Hansen, fører, Zorn88.

• Av Anders Giæver
 – Vi ønsker å «overvinne», sier Erik Rune Hansen. – Målet vårt er å holde nasjonalsosialismen i live. Før eller siden sprekker myten om gasskamrene og de seks millioner, og da håper vi å stille til valg som alle andre partier.

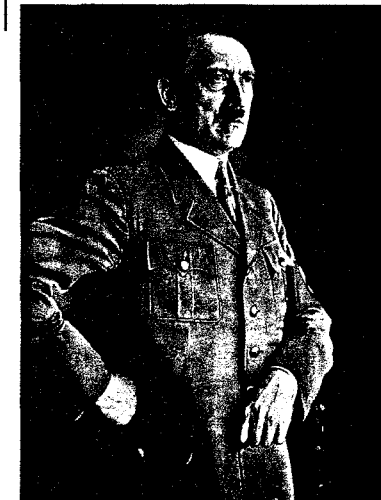
HUMANIST 6/91

ZORN88: VINTERHI FOR NORSKE NAZISTER

Av utseende og vesen lever ikke Erik Rune Hansen helt opp til føreridealet: Han er en rund og jovial fyr på rundt førti år, lett å snakke med og ser ut som om han ville trives bedre med strikkejakke og trekkspill i en norsk peisestue enn med ridestøvler og uniform i hanemarsj under Hitlers faner.

Skinnet kan bedra. Erik Rune Hansen er leder eller «tals-

mann» for Norges eneste erklærte nazistorganisasjon, Zorn88. Han er overbevist nasjonalsosialist og strør om seg med hakekors og Hitler-portretter i medlemsbladet Gjallarhorn, som han også er redaktør for. De som kjenner ny-nazismen i Norge utenfra mener at det er nettopp Hansens personlighet som gjør Zorn88 til den største og mest solide organisasjonen på den ytterste høyrefløy.

Ein Volk, ein Reich, ein Führer!

Hansen har gode sosiale antenner og har skapt et miljø rundt seg av gamle og nye nazister fra hele landet. «Erik Rune Hansen er limet som holder dem sammen,» sier en av dem som kanskje kjenner den norske ny-nazismen best.

Gammel ny-nazist

Å kalle Hansen ny-nazist er ikke helt riktig. Erik Rune Hansen har vært med i 25 år, han har overlevet folk som Erik Blücher, Tor Petter Hadland og

100967

RASISME OG NAZISME

Jan Ødegård, blant annet ved å holde en lavere profil enn sine forgjengere. I 1988 stiftet han Zorn88. Zorn er tysk for vrede, 88 har ikke noe med stiftelsesåret å gjøre, men refererer til den åttende bokstaven i alfabetet: HH – Heil Hitler....!

Det er ingen ting i Hansens bakgrunn, slik han forteller om den til Humanist, som tilsier at han skulle bli nazist. Faren var Milorgmann under krigen og har stemt Arbeiderpartiet i alle år senere. Selv kretset han lenge i ytterkanten av AUF-miljøet på Grorud, var aktiv i Norsk Folkehjelp og ble kurset på LO-skolen på Sørmarka slik skikken er og var for ungdommen i bevegelsen.

Men et eller annet sted på veien skilte den norske arbeiderbevegelse og Erik Rune Hansen lag:

– Jeg var alltid veldig historisk interessert og slo meg aldri til ro med standardsvarene jeg fikk på skolen, sier han. – Læreren ble nesten forbanna hvis en stilte de gærne spørsmålene om krigen og okkupasjonen. Jeg skjønte at her måtte det ligge mer bak og begynte å lese på egenhånd...

16 år gammel fikk Erik Rune Hansen kontakt med avisa Folk og Land, som den gang ble utgitt av Forbundet For Sosial Oppreising. Redaktør den gang var Odd Melsom, en tidligere størrelse innen Nasjonal Samling; Melsom hadde blant annet vært redaktør for hovedorganet med det misvisende navnet Fritt Folk under krigen. Han hadde

tilhørt den «venstre-orienterte» delen av Nasjonal Samling.

Mens forbundet ellers konsentrerte seg mest om å arbeide for oppreisning og renavsing av sine medlemmer, var

Tegning fra «Gjallarhorn»

«Jødene var skyld i den ulykkelige situasjonen Tyskland var kommet i. De hadde erklært Tyskland krig! Det skjedde i det engelske Daily Express 24. januar 1933.»

Melsom opptatt av å se framover. «Han ville ha arvtakere til den nasjonale og sosiale kampen han hadde viet sitt liv til,» ifølge en minneartikkel Erik Rune Hansen skrev i 1981. Arvtakerne kom.

Hansen ble ansatt som ungdomsredaktør i avisa, på Blinderen ble Nasjonal Ungdomsfylking (NUF) stiftet, og navn

som Erik Blücher og Olav Hoas begynte å dukke opp i spalten.

NUF og Norsk Front

Etterhvert utviklet det seg en konflikt mellom den «radikale» ungdomsbevegelsen og den konservative eldre medlemsmassen. NUF ville ha action og konfrontasjon, Hansen forlot Folk og Land i første halvdel av 70-tallet, og avisa «...gikk tilbake til å bli som for mange år siden: Med akademiske utredninger om juridiske spissfindigheter og oppkok på oppkok med de samme krigshistoriske hendelsene...»

I 1975 ble ny-nazistene landskjent da Erik Blücher, Tor Petter Hadland og Georg Farre deltok i et På Spar-ke-program på NRK. På begynnelsen av 70-tallet skiftet NUF navn til Norsk Front og begynte arbeidet for å stille lister til stortingsvalget. I 1979 kastet NF-medlemmet Petter Kristian Kyvik en bombe inn i Faglig 1. mai Fronts tog og kvestet en mann alvorlig. Kyvik-saken ble en belastning, og NF skiftet igjen navn til Nasjonalt Folkeparti. Partinavnet eksisterer fremdeles, men består

bare av en liten gjeng på ti-femten personer. Hansen bare flirer av lederen Runar Skau, som i september sto fram på Dagsrevyen og ville ha en «nasjonal samling» av ytterste høyrefløy på Eidsvoll. Zorn88 kommer ikke til å delta på noe slikt.

Selv har Erik Rune Hansen aldri vært noen fotsoldat, han til-

hører bevegelsens intellektuelle og ser det som sin oppgave å spre ideologisk ammunisjon til den som måtte være interessert. Medlemstallet i Zorn88 oppgir han til å være «rundt 250», opplaget på Gjallarhorn «rundt 1000».

Deutschnyland

For Erik Rune Hansen er ikke nazismen bare en politisk ideologi, den representerer et livssyn. «Nasjonalsosialisme – det er selve livet» står det med prangende bokstaver på forsiden av Gjallarhorn. Hansen ser på Hitlers tolv år lange tuse-nårsrike som et menneskeskapt paradiset preget av fred, velverd og arbeid til alle:

– Når du kommer inn i hva nasjonalsosialisme egentlig dreier seg om, så er det veldig vanlig og greit. «Det tyske folk vil ha arbeid og fred...» sa jo Hitler i en av sine største taler.

– Samtidig som han marsjerte inn i land etter land.

– Men hvilke land var det han marsjerte inn i, da? Det var jo land som naturlig hørte til det

tyske rike, med store deler tysk befolkning. Det er som Jugoslavia i dag, det. Det hadde sprukket før eller siden i alle fall, Hitler eller ikke.

Han fortsetter å snakke om det tredje rikets fortreffelighet. Om at Hitler innførte ledighetstrygd, alderstrygd, ferie med lønn, skjermbilde-fotografering og skolefrokost. Om Volkswagen og Kraft Durch Freude. Om hvordan Hitler brukte en million riksmark på forskning i alternativ energi.

– Hitler var bare et menneske, han gjorde selvfølgelig feil, han også. Men jeg mener Hitler var en stor statsmann, han var den eneste som har klart å samle økologi, økonomi og sosialisme i en helhetlig politikk. Han skapte et biologisk mønster-samfunn som hele Europa beundret og misunte.

– Men det groteske med nazismen var jo at alle disse gode-ne var forbeholdt en utvalgt del av befolkningen. Hitlers forbrytelser blir jo bare større når man ser på hvordan han belønnet de blindt lydige på bekost-

RASISME OG NAZISME

ning av for eksempel jødene...

Ved ordet «jøde» er det brått slutt på kosepratene om levestandarden i det tredje rike. Hansen er like rolig, han hisser seg slett ikke opp, men samtalen går i makaber retning.

– Jødene, sier Erik Rune Hansen, – var skyld i den ulykkelige situasjonen Tyskland var kommet i. De hadde erklært Tyskland krig! Det skjedde i det engelske Daily Express 24. januar 1933.

Jøder, kapitalister og bolsjevikere

Han trekker fram en slitt amerikansk dollarseddel fra lommeboka og peker på det mystiske symbolet med et øye som svever over en pyramide.

– Vet du hva det er for noe?

Jeg rister på hodet.

– Det er Illuminati-losjens segl. Illuminati-losjen ble startet av jødiske frimurere i 1776. Målet deres var å styrte kristendommen og starte et nytt samfunn. «Novus ordo seclorum», som det står under pyramiden, betyr «ny verdensorden for

tidsaldrene». Jødene skapte banksystemet og rentesystemet. De kontrollerer media og kapitalen i USA, og de kontrollerte bolsjevismen i Sovjet.

– *Så de er kommunister og kapitalister samtidig?*

– De er egentlig ingen av delene, de er ute etter kontroll. Lenin og Trotskij var jøder og frimurere – finansiert av amerikanske dollar fra Rotchild-dynastiet. De ville forene USA og Sovjet til en verdensregjering...

Hansen blir ivrig. Han er en skremmende god forteller. Han stykker opp konspirasjonsteoriene og paranoiaen med anekdoter fra Talmud, sitater fra falskneriet «Sions vise protokoller» og generell antisemitisme og frimurerfrykt. Han ser jøder nær sagt bak hver busk, i banksystemet, i media, i FN. Han snakker om sionismen og om den sionistiske slangen som bukter seg gjennom verdenshistorien. Når den biter seg selv i halen, har jødene seiret.

– *Du tror på dommedag?*

Hansen er litt unnvikende.

– *Jeg tror jødene følger en gammeltestamentlig timeplan, sier han. – Jeg vet det høres litt paranoid ut, men når du begynner å sjekke fakta, blir du ganske klam.*

Ekstra klam blir Erik Rune Hansen når han ser hvordan den verdensomspennende konspirasjonen av jøder, bolsjeviker og frimurere opererer i

dag, og hvordan de tilpasser seg de nye forholdene:

– Når EFs indre marked åpner, får kapitalismen fritt spillerom. Da vil de innføre «det pengeløse samfunn» og du og jeg blir nødt til å gå med plastkort for å kjøpe varer og tjenester. Tar de fra deg kortet, er du ferdig. De har allerede innstallert en svær computer i Brussel som kalles «The Beast» («Dyret») og som vil registrere alle kortbrukerne over hele Europa.

– *Det høres ut som noe fra Johannes Åpenbaring.*

– Man kan begynne å lure. Visste du at strekkodene som de har begynt å bruke som prislapper overalt, bærer prefikset 666? Og at de fleste typer bankkort og kredittkort har kommandoord som begynner med 666? Eller at 666 er verdensbankens kodenummer.

Nei, det visste vi ikke. Men Hansen er godt inne i 20- og 30-tallets nazistiske agitasjonsterminologi og begynner å forklare hvordan Hitler ikke bare var en mann for sin tid, men hvordan hans økonomiske politikk ville ha bevart sin relevans i dag:

– Det uføre landet er oppe i nå (intervjuet ble gjort den uka Kredittkassen nesten brøt sammen) ville aldri ha kommet med en nasjonalsosialistisk regjering. For da ville det ikke ha vært lov å ta renter av folk. Rentepolitikken er en sleip jø-

disk oppfinnelse med røtter tilbake i middelalderen, da jødiske gullsmeder begynte å «passe på» gullet til folk, mot en liten avgift.

Hansen snakker seg varm om hvordan jødene begynte å låne ut gull mot renter, hvordan kirken hindret gode kristne i å gjøre det samme og hvordan bank-krisen i Norge i dag i bunn og grunn er en del av den verdensomspennende jødiske sammensvergelsen.

Alt stemmer for Erik Rune Hansen, kabalen hans går opp med fire ess på topp.

«Løgnen om 6 millioner»

Nå er han ikke alene om disse konspirasjonsteoriene. Frimurer-paranoiaen har etterhvert utviklet seg til en rikholdig litteratur, selv om ikke alle legger skylden på jødene.

Men om så var: Om det faktisk er eller var den gamle jødiske handelskulturen som først benyttet rentesystemet? Om Rotchild-familien ga økonomisk støtte til de første russiske bolsjeviker, om Teddy Roosevelt var frimurer og innførte Illuminati-losjens segl på den amerikanske dollaren?

Hvordan i all verden rettfærdiggjør det nazistenes systematiske forfølgelse av jødene gjennom 30-tallet som kulminerte i det mest ufattelige crescendo av menneskelig ondskap og bestialitet: Konsentrasjonsleirene og gasskamrene..?

Adolf Hitler omformer det jødiske massemeneske til det ariske overmeneske. Fra Zorn88s tidskrift «Gjallarhorn».

– Og her er vi fremme ved aftens groteske clou: Det fantes ingen gasskamre. Det foregikk ingen jødeutryddelse. Redselshistoriene og dokumentene fra Auschwitz, Buchenwald og Bergen Belsen er en del av den jødisk-kapitalistisk-kommunistiske propaganda!

Plassen tillater oss ikke å gå inn på all den litteraturen, argumentasjonen og videofilmene som Erik Rune Hansen legger på bordet for å underbygge sine påstander, men hovedbolkene i denne revisjonismen er i korte trekk:

- Begrepet «den endelige løsning» ble nok brukt av nazistene, men den refererte til en plan om å opprette en egen jødisk stat, enten i Palestina eller på Madagaskar.

- Konsentrasjonsleirene var ekte nok (Hansen er forbanna på pressen som har skrevet at «han benekter at Auschwitz eksisterte»), men det var rene arbeidsleirer. Ingen søndagsskoler riktignok, og under litt press går han med på at de kanskje må kunne kalles «slaveleirer», men totalt døde det «bare» 70.000 mennesker i de tyske leirene og mest av sykdommer.

- Fotografiene og filmene av likhaugene er også ekte vare, men de gir et «feil bilde» av hva leirene «dreide seg om». Opp-takene ble gjort av de allierte rett etter kapitulasjonen og viste resultatet av at alle forsyningslinjer for mat og medisiner hadde klappet sammen det siste året.

- Tilståelsene (fra blant andre Auschwitz-kommandant Höss) under Nürnberg-prosesene framkom under og etter tortur.

- Historiene om gasskamrene var en sionistisk idé som først ble lansert i amerikansk

presse under krigen. Planen var å skaffe hardt tiltrengt sympati fra den frie verden for å kunne opprette staten Israel.

Humanists utsendte var klar over at ny-nazistene benektet gasskamrenes eksistens. Det jeg ikke var klar over var hvor omfattende denne litteraturen er (se egen artikkel om revisjonisme). Og slett ikke alt er ob-skure hefter ført i pennen av så godt som skrive-udyktige ny-

«Illuminati-losjen har som mål å styrte kristendommen og starte et nytt samfunn. Den kontrollerer media og kapitalen i USA og den kontrollerte bolsjevismen i Sovjet.»

nazister, Hansen trekker fram bøker på bøker skrevet av den franske professor Paul Rassiner, den jødiske ex-konsentrasjonsleirfangen Josef Ginsburg og den amerikanske professoren Arthur R. Butz.

Han setter opp makabre regnestykker om hvor lang tid det tar å forbrenne en menneskekropp, hvor lenge zyklon-B-gassen ville ha vært farlig også for SS-vaktene, viser videofilm av nøkkelhull og luftkanaler og peker på tegninger over leirene.

Jeg må bare melde pass, jeg har aldri brydd meg om å reise til Auschwitz for å ta gass-prøver av veggene, måle kalkinnholdet i jordsmonnet eller telle hodeskaller ved ovnene. Jeg har godtatt den offisielle versjonen, slik den tross alt blir framlagt av 99 prosent av alle

autoritative historieforskere og slik den framstår gjennom øyenvitneskildringer og tilståelser.

Men Hansen har gjort meg oppmerksom på en ting: Revisjonistene er på frammarsj, de er tungt bevæpnet med argumenter, og de lar seg ikke stoppe av gamle følelser, bare steinharde fakta. Dersom man skal ha håp om å bringe lærdommen fra 2. verdenskrig videre til nye generasjoner, må all dokumentasjonen på bordet igjen. Og igjen. Og igjen.

Jeg tilbragte tre timer hjemme hos Hansen på Grorud. Det var en merkelig (det engelske ordet weird er faktisk det mest dekkende jeg kan finne) opplevelse: Vi drakk kaffe og spiste epler og diskuterte frimureri, nasjonalsosialisme og likhauger.

Det ville være løgn å påstå at jeg mislikte mannen eller følte ubehag ved å snakke med ham. Eller at han virket fanatisk, rabiat eller på noen måte i mental ubalanse. Han var belest og rimelig intelligent uten å utstråle den livsfjernheten og desperate ensomheten som ellers preger folk som mener å kunne bevise at jorda er flat eller at de vet hvem som drepte Olof Palme.

Erik Rune Hansen var ikke i Brumunddal i august. Han har aldri kastet noen bombe inn i et 1. mai tog, eller plyndret våpenlagre, såvidt jeg vet, ihvertfall. Han sier selv at han tar avstand fra politisk vold, og han godtar, riktignok temmelig surmulende, de grensene samfunnet setter for virksomheten hans. Han kjørte meg til T-banen, og vi tok hverandre i hånden til avskjed.

Jeg tror han er den potensielt farligste mannen jeg noen gang har møtt.